

วิทยานิพนธ์เรื่อง	กฎเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมายในการกำหนด ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ ในประเทศไทย
คำสำคัญ	ค่าสินไหมทดแทน / ค้ำมนุษย์
นักศึกษา	ทรงพล สวงวนจิตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพิตา เรืองวิชาธร
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์เป็นมาตรการสำคัญในการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายแต่หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในประเทศไทยยังคงไม่เป็นระบบ ขาดความชัดเจนและเหมาะสมส่งผลให้การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนของผู้เสียหายที่ต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิที่ดีเพียงพอเช่น ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน อนามัย เสรีภาพและสิทธิอื่น ๆ และส่งผลให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ไม่เข้ามาสู่กระบวนการเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์หากปล่อยให้การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในคดีค้ำมนุษย์ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เหมาะสมและเป็นธรรม ความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจจะทำให้คุณภาพชีวิตของผู้เสียหายลดลงยิ่งกว่าเดิม

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ เพื่อให้ความคุ้มครองผู้เสียหายในคดีค้ำมนุษย์ตามกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายสหภาพยุโรป และกฎหมายต่างประเทศ ทั้งในระบบกฎหมาย Common Law และระบบกฎหมาย Civil Law โดยพบว่าประเทศในระบบกฎหมาย Common Law เช่น สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรมีการกำหนดเรื่อง ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ไว้ในการดำเนินคดีค้ำมนุษย์ด้วยเพื่อเป็นมาตรการสำคัญในการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหาย อีกทั้งมีการกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษแก่ผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมร้ายแรง ชั่วร้าย ทารุณกรรมหรือกดขี่ข่มเหงโดยขาดมนุษยธรรมอย่างร้ายแรงต่อผู้เสียหาย

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติแล้วการกำหนดค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ในประเทศไทยยังไม่มีแนวทางที่แน่นอนและชัดเจน ส่งผลให้การกำหนดค่าสินไหม

ทดแทนในแต่ละคดีมีจำนวนค่าสินไหมทดแทนแตกต่างกันมากและไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การใช้บังคับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 35 ขาดประสิทธิภาพจึงเห็นควรเสนอให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการแยกค่าสินไหมทดแทนตามลักษณะของความเสียหายแต่ละประเภทกำหนดรายการที่ใช้สำหรับตรวจสอบและรวบรวมตัวอย่างของค่าสินไหมทดแทนประเภทต่าง ๆ อีกทั้งกำหนดกลไกของการตรวจสอบติดตามประเมินผล (Follow-up Mechanism) ให้สอดคล้องกับแนวทางที่ได้เสนอแนะมาในวิทยานิพนธ์นี้ด้วย

THESIS TITLE	RULES AND LEGAL MEASURES DETERMINING COMPENSATION FOR HUMAN TRAFFICKING OFFENSES IN THAILAND
KEYWORDS	COMPENSATION / HUMAN TRAFFICKING
STUDENT	SONGPHOL SANGUANCHIT
THESIS ADVISOR	ASST. PROF. DR. JUMPITA RUANGVICHATRON
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2023

ABSTRACT

Compensation for human trafficking offenses is a crucial measure aimed at helping and healing victims. However, the compensation criteria in Thailand is still unsystematic, unclear and inappropriate. This has resulted in insufficient protection for victims who have to rely on officials involved, for instance, in dealing with damage to life, body, property, health, freedom and others. Consequently, victims of human trafficking may be deterred from pursuing legal actions against their perpetrators if such the compensation criteria is not clearer and fairer resulting which the victims' quality of lives may worsen.

This thesis aims to investigate the feasibility of developing and improving the compensation criteria within the framework of the law on the prevention and suppression of human trafficking. The objective is to provide enhanced protection for victims in human trafficking cases in accordance with international law, European Union law and foreign law, including both common law and civil law legal systems. It was found that countries under the common law legal system, such as the United States of America and the United Kingdom, also provide compensation criteria for human trafficking within the prosecution phase as a vital measure for assisting and rehabilitating victims. Additionally, punitive damages can be imposed on offenders engaged in serious and heinous behavior, including torture or gross inhumane treatment on victims.

Apparently, in practice, there is no definite and clear method for determining compensation for human trafficking offenses in Thailand. The determination of compensation in each case varies significantly and lacks uniformity. This results in the enforcement of Section 35 of the Anti-Human Trafficking Act B.E. 2551 is rendered inefficient. Therefore, the Ministry of Social Development and Human Security should amend the criteria for claiming compensation for victims of human trafficking offenses by categorizing claims based on the nature of each type of damage, specifying inspection criteria, collecting examples of various types of compensation and establishing a follow-up mechanism that aligns with the proposed guidelines which have also been suggested in this thesis.